

/// P E R S B E R I C H T //////////////////////////////////////

OLAF NICOLAI

Considering a multiplicity of appearances in light of a particular aspect of relevance.

Or: Can art be concrete?

20 april – 23 juni 2007

Van dinsdag tot zaterdag van 14 tot 19 uur of op afspraak

Vernissage vrijdag 20 april 2007 van 18 tot 22 uur

Erna Hecey presenteert met plezier de eerste solotentoonstelling in Brussel van de in Berlijn werkende kunstenaar Olaf Nicolai, *Considering a multiplicity of appearances in light of a particular aspect of relevance. Or: Can art be concrete?*

Olaf Nicolai maakt in zijn kunst gebruik van alledaagse objecten, cultuurproducten en historische referenties. "Vragen over vorm, uitdrukkingwijzen en stijl zijn geen leeg spel met oppervlakten. Het zijn vragen over organisatorische vormen van activiteiten," schrijft de kunstenaar.

Nicolai's indrukwekkende en vaak verrassende installaties combineren actuele politieke thema's en hedendaagse cultuur met een brede interesse in natuurwetenschappen, architectuur, esthetica, iconografie en geschiedenis. Hij concentreert zich op de constructie van en het onderzoek naar nieuwe esthetische contexten, vaak door te spelen met het verschil tussen natuurlijkheid en kunstmatigheid. Zijn werk is bekend vanwege de conceptuele complexiteit en de buitengewone fysieke schoonheid.

Voor zijn tentoonstelling bij Erna Hecey presenteert Olaf Nicolai nieuw werk. De centrale installatie *Considering a multiplicity of appearances in light of a particular aspect of relevance. Or: Can art be concrete?* bestaat uit een reeks van 16 ingelijste veelkleurige irisdrukken. De kleuren van deze inkjetafdrukken gaan in elkaar over, een gevolg van het gebruik van een speciale printer waar één kleur per keer wordt aangevoerd. Elke afdruk, hoewel geproduceerd via een mechanisch proces, is een origineel, als gevolg van de variaties in de inkttoevoer. Op werktafels liggen 400 kleurenboeken die afgedrukt zijn volgens hetzelfde procédé, elk iets verschillend van de rest, een veelheid van unieke verschijningen.

Aan de muren van de galerie hangen 3 omvangrijke Italiaanse revolutionaire posters, die samen de frase "...ma l'amore mio non muore" (maar mijn liefde zal nooit sterven) vormen. Deze schitterende voorbeelden van radicale linkse esthetica, uit een boek uit de jaren zeventig, werden oorspronkelijk afgedrukt met behulp van hetzelfde kleurprocédé als de irisdrukken: blauwig paars vervaagt tot groen, oranje wordt paars. Deze druktechniek creëert een sfeer van glamour en psychedelisch plezier die geassocieerd wordt met politiek radicalisme, in het bijzonder maoïsme. Nicolai's reproducties spelen met de relatie tussen zuivere vorm en techniek en inhoud in politieke kunst, en stellen deze relatie in vraag.

In “Ce qui coupe une ligne, c’est le point” (Wat een lijn doorsnijdt, is een punt) gaat Olaf Nicolai van Marxisme naar die andere belangrijke ‘revolutionaire wetenschap’ van de twintigste eeuw, de psychoanalyse. De titel is afgeleid van het twintigste seminarie van de beroemde Franse psychoanalyticus Jacques Lacan, *Encore*. Lacan was gefascineerd door topologische figuren zoals de Möbiusband en de torus. In zijn latere werk hield hij zich bezig met de wiskundige theorie van knopen om de kronkels en de wendingen van het onderbewuste te formaliseren. Olaf Nicolai toont een neon ‘knoop’ sculptuur, gebaseerd op Lancans topologische diagrammen uit de jaren zeventig, en volgt de specifieke iconografie van de Franse psychoanalyse.

In de projectruimte presenteert Olaf Nicolai “Psyché I-V,” een reeks van vijf sculpturen uit gepolijst roestvrij staal die samen een pentagon vormen.

Olaf Nicolai is een van de belangrijkste kunstenaars van zijn generatie. Hij heeft al talloze solotentoonstellingen gehad. De meest recente zijn: *THE BLONDES*, Stadtraum Eppendingen (2007); *La Lotta*, Galerie EIGEN+ART, Leipzig (2006); Leonhardi Museum, Dresden (2006); Kunstraum Dornbirn (2006); Printed Matter, New York, USA (2005); *Odds and Ends*, Projektraum enter, Kunstmuseum Thun, Zwitserland (2004); *Odds and Ends*, Lindenau Museum Altenburg (2004); *Privacy: A programme of symposia*, Protoacademy, Edinburgh, Schotland (2004).

Hij heeft ook deelgenomen aan talrijke groepstentoonstellingen. Tot de meest recente behoren: *HALF SQUARE, HALF CRAZY*, Centre National d'Art Contemporain of the Villa Arson (2007); *Modelle für Morgen*, European Kunsthalle Köln (2007); *Wiederaufbau Flamme der Revolution*, Städtischen Galerie Wolfsburg (2007), *Urban Intervention*, Luxembourg et Grande Region, Capitale Européenne de la culture (2007); *The Freak show*, Musée d'Art Contemporain de Lyon (2007); *Nature Design*, Museum für Gestaltung, Zürich (2007); *Ordnung + Verführung*, Haus Konstruktiv, Zurich, Zwitserland (2006); *Play station*, Sprengel Museum Hannover (2006), *This is america,!*, Central Museum Utrecht, Nederland (2006); *mozart 06*, Salzburg, Oostenrijk (2006); *Das große Rasenstück*, Nuremberg (2006), *Football exhibition*, Centro Cultural Banco do Brasil, Rio de Janeiro, Brazilië (2006); *Location Shots*, Erna Hécey Gallery, Brussel, België (2006); *Anstoss! Berlin, Kunst macht Welt*, Haus am Waldsee, Berlin (2006).

Parkett 78 (2006) wijdde een speciaal dossier aan Olaf Nicolai's werk.